

ся най-послѣ да напуснѣ туй намѣреніе, но пожеланіето ми станѣ още по-силно. Дойде ми на умъ че като бѣхъ самъ и като нѣмахъ сгоднытѣ сѣчива, по-лесно щѣше да е за мене да направѣмъ отъ пѣля на нѣкое дърво едно черниче (каикъ), като тѣзи които правятъ дивытѣ. И тѣй захванѣхъ тѣзи безумнѣ работѣ замайванѣ въ всичкытѣ мѣнотѣ на извършваніето ѱ.

Най-напрѣдъ отсѣкохъ единъ твърдѣ голѣмъ кедръ, какъвто може бы никога Ливанската гора не е давала за Іерусалимскый храмъ. На този кедръ, въ долнытѣ странѣ на пѣня, прѣчникътъ бѣше единъ голѣмъ лактъ (метръ) и 90 стотны; а на горѣ, до 7 лактіе на дължъ, постепенно ся намаляваше къмъ стеблата на единъ лактъ и 50 стотны. Да свалѣмъ това дърво не бѣше малка работа; защото двадесетъ дена отидохъ само да ключамъ съ брадвѣтѣ на около догдѣ го отсѣкѣхъ въ дѣнерѣтъ, и петнадесетъ за да го окастрия и да отсѣкѣхъ връхътъ му. За това употрѣбихъ и брадвы, и теслы и мотыкы и всяко друго по-ягко сѣчиво що имахъ въ дърводѣлството си, като ся и напѣвахъ още до колкото силѣ имахъ. Послѣ това единъ цѣлъ мѣсець отиде за да го повкопѣмъ, да го одѣламъ и да